מ"ת 41350/11/15 – עלי רשיד נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת

מ"ת 41350-11-15 מדינת ישראל נ' זועבי(עצור בפיקוח) ואח'

בפני כב' השופט הבכיר זיאד הווארי
המבקש: עלי רשיד (עצור בפיקוח)
נגד
המשיבה: מדינת ישראל

<u>החלטה</u>

1. לפניי בקשה לעיון חוזר בה מתבקש בית המשפט לשנת את התנאים החלים על המבקש, כך שיתאפשר לו לצאת ממעצרו באיזוק, לצורך יציאה לעבודה.

2. כנגד המבקש הוגש לבית משפט זה, כתב אישום המייחס לו עבירות בנשק, לרבות סחר בנשק.

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הגישה המשיבה בקשה למעצר המבקש עד תום ההליכים.

בהחלטתי מיום 29.11.15 קבעתי כי קיימות ראיות לכאורה בעניינו של המבקש, גם אם פחותות מאלו העולות כנגד שותפו לכתב האישום וכן קיימת עילת מעצר. באשר לאפשרות השחרור בחלופה ציינתי כי ככלל בעבירות סחר בנשק יש להורות על מעצר עד תום ההליכים, אולם בנסיבות העניין שלפנינו מצאתי לשלוח את המשיב לקבלת תסקיר של שירות המבחן.

בתסקיר שהתקבל, המליץ שירות המבחן על מעצרו של המבקש בפיקוח אלקטרוני בבית חמיו בעפולה והעמדתו בצו מבחן למשך שישה חודשים. שירות המבחן העריך כי פיקוח אלקטרוני יכול לשמש כמנגנון אפקטיבי אחר עמידתו של המבקש בתנאי המעצר.

בהחלטתי מיום 7.1.15, ציינתי כי חרף העבירות החמורות המיוחסות למשיב, קיימים טעמים כבדי משקל למעצרו באיזוק לרבות המלצת שירות המבחן, עברו הפלילי המינורי ביותר, עוצמת הראיות הלכאורית כנגדו וכן כתב האישום אשר ייחס לו עבירת סחר אחת, בסכום כספי נמוך. על כן הורתי על מעצרו של המבקש באיזוק, בבית חמו וחמותו בעפולה.

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

4. ביום 3.3.16 הגיש המבקש את הבקשה שלפניי, תחת הכותרת "בקשה להקלה בתנאי השחרור". במסגרת הבקשה ביקש כאמור, כי יתאפשר לו לצאת במהלך היום לצורך עבודה בנגריה בכפר נין. המבקש הפנה לפסיקה אשר קבעה לטענתו כי יש לנהוג בליברליות בכל הקשור לקביעת "חלוף זמן ניכר" בבקשות יציאה למעגל העבודה.

ב"כ המבקש בדיון לפניי היום, שב על טענותיו וביקש כי המבקש יישלח לשם קבלת תסקיר משלים, אשר ייבחן את בקשתו. הוסיף והפנה לקביעה כי בעניינו של המבקש עוצמת הראיות פחותה מזו של שותפו לכתב האישום. הוסיף, כי מאז שחרורו של המבקש, הוא נמצא במעקב של שירות המבחן בקבוצה טיפולית.

מנגד, התנגדה ב"כ המשיבה לבקשה וטענה כי אינה עומדת בדרישות החוק לגבי עיון חוזר. הוסיפה והפנתה לכך, כי המבקש אינו בסטטוס של משוחרר בערובה אלא במעמד של עצור באיזוק, על כן עניינו שונה לחלוטין. הוסיפה והפנתה לפסיקה שניתנה בעניין זה בבית המשפט העליון לאחרונה.

<u>דיון והכרעה</u>

5. לאחר שבחנתי את טענות באי כוח הצדדים הגעתי לידי מסקנה כי דינה של הבקשה להידחות לשעה הזו.

כאמור, הבקשה הוגשה תחת הכותרת "בקשה להקלה בתנאי שחרור", אולם לאמיתו של עניין המבקש כלל אינו משוחרר, אלא במעמד של עצור עד תום ההליכים תחת איזוק אלקטרוני, על כל המשתמע מכך. ברור אם כן כי כל עוד מצוי המבקש תחת סטטוס זה, לא ניתן לשחררו לעבודה.

עמדה על הדברים אך לאחרונה כב' השופטת ברון בבש"פ 966/16 זידאן נ' מדינת ישראל בעמ' 8 להחלטה (פורסם ביום 28.2.16):

"כפי שברור שמי שעצור מאחורי סורג ובריח לא ניתן לאפשר את יציאתו לעבודה, בה במידה הדעת נותנת כי מי שעצור באיזוק אלקטרוני לא ניתן לאפשר לו לשהות מחוץ למקום הפיקוח למטרה זו, לא כל שכן מקום שמדובר בבקשה לצאת מתחומו למספר שעות רב כל כך. סבורתני כי יציאה ממקום הפיקוח לפרק זמן ממושך, להבדיל מפתיחת "חלונות" באישור בית המשפט כגון לצרכי התאווררות, סידורים רפואיים או הגעה לדיונים בבית המשפט, חוטאת למטרת הפיקוח וסותרת את עצם היותו של המפוקח בסטטוס של עצור עד תום ההליכים. על כן, טרם שתישקל אפשרות לצאת לעבודה, על העצור בתנאי איזוק אלקטרוני להראות כי המסוכנות הנשקפת ממנו פחתה כך שאין צורך באמצעי זה. רק אז, עם ההחלטה להסיר את האיזוק האלקטרוני ועל שחרור לחלופת מעצר, משתנה הסטטוס של המפוקח מ"עצור" ל"משוחרר בתנאים מגבילים", ויכול שתישקל במקרים המתאימים האפשרות לצאת לעבודה".

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

בעניינו, במסגרת בקשתו המקורית כלל לא ביקש המבקש את שינוי הסטטוס בו הוא מצוי ממעצר באיזוק למשוחרר בתנאים מגבילים, אלא רק "הקלה בתנאי השחרור", בדרך של יציאתו לעבודה.

אולם, גם אם הייתי רואה את בקשתו כבקשה לשינוי סטטוס, הרי שלעת הזו אין לטעמי כל מקום לקבלה.

כידוע, בקשה לעיון חוזר צריכה לעמוד בתנאים אשר נקבעו בסעיף 52(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה- מעצרים), תשנ"ו- 1996 (להלן: "החוק"), אשר קובע כדלקמן:

> **"עצור, משוחרר בערובה או תובע רשאי לפנות לבית המשפט בבקשה לעיון חוזר, בענין הנוגע למעצר, לשחרור או להפרת תנאי השחרור בערובה, לרבות בהחלטה לפי סעיף זה, אם נתגלו עובדות חדשות, נשתנו נסיבות או עבר זמן ניכר מעת מתן ההחלטה"**

כנגד המבקש הוגש כאמור כתב אישום חמור, הכלל נוכח המיוחס לו הינו מעצר עד לתום ההליכים. בתסקיר אשר נערך בעניינו התקשה שירות המבחן להעריך את הסיכון הנשקף מהתנהגותו של המבקש ולפיכך העריך כי יש צורך במעצר באיזוק אלקטרוני ולא ניתן להסתפק בשחרור בתנאים מגבילים.

בנסיבות אלו ברור כי בעניינו של המבקש עולה מסוכנות ממשית, אשר עליו להוכיח כי פחתה טרם ניתן יהיה לבחון את שינוי הסטטוס בו הוא מצוי. אוסיף כי מן הסתם, מקום בו המבקש לעיון חוזר נמצא בסטטוס של עצור ומסוכנותו גבוהה יותר, הנטל המוטל על המבקש יהיה גבוה.

בעניינו, בקשת המבקש ליציאה לעבודה התבססה כולה על חלוף הזמן, אלא שלאמיתו של דבר בקשתו הוגשה פחות מחודשיים לאחר ההחלטה הרלוונטית, במסגרתה הוחלט על מעצרו של המבקש באיזוק.

בנסיבות אלו אין ספק כי לא התקיימו לשעה זו התנאים הקבועים בסעיף 52(א) לחוק, באופן אשר יצדיק עיון חוזר בתנאי מעצרו של המבקש, כאשר בנסיבותיו של התיק ושל המבקש, ודאי שלא ניתן לומר כי חלף זמן ניכר מאז החלטת בית המשפט המצדיק דיון בבקשה.

54678313

6. לאור כל האמור, אני דוחה את הבקשה.

7. **<u>המזכירות תמציא עותק מהחלטתי זו לב"כ הצדדים.</u>**

ניתנה היום, כ"ט אדר א' תשע"ו, 09 מרץ 2016, בהעדר הצדדים.

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©